

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 828

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 817 din 4 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.....	2–3
Decizia nr. 828 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	3–5
Decizia nr. 829 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 ¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.637. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București, aflat sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	7–9
3.968. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005 pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase	10–13
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
Hotărârea din 10 iulie 2012 în Cauza Ilie Șerban împotriva României	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 817**

din 4 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială Comat Mureș — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.559/243/2010 al Judecătoriei Hunedoara — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 417D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.559/243/2010, **Judecătoria Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială Comat Mureș — S.A. cu prilejul judecării unei cauze având ca obiect emiterea ordonanței privind o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că procedura instituită prin ordonanța criticată este una expeditivă, care se desfășoară în favoarea creditorului unei obligații. Acesta este într-un avantaj procedural considerabil față de debitor, care, chiar și în situația existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile, nu poate invoca motivele temeinice care l-au împiedicat în mod obiectiv să își îndeplinească obligația și să le susțină prin administrarea tuturor probelor prevăzute de Codul de procedură civilă, nu poate recurge la chemarea în garanție, nu poate parcurge gradele de jurisdicție obișnuite și nu poate recurge la căile de atac ordinare și extraordinare ale procedurii comune.

Autorul excepției mai arată că celeritatea soluționării cererii afectează rezonabilitatea termenului de soluționare, în sensul că în favoarea creditorului se dă o hotărâre rapidă, incompatibilă cu evaluarea judicioasă a probelor, apărărilor și argumentelor părților.

Procedura instituită de ordonanța criticată este una superficială, expeditivă și inechitabilă, debitorul neputând uza de căile de atac ordinare și extraordinare împotriva unei

ordonanțe care are aceleași efecte ca ale oricărei alte hotărâri date în procedura comună. De asemenea, autorul susține că este eliminată cerința fundamentală de imparțialitate prin aceea că cererea în anulare se soluționează de instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei.

Autorul excepției mai arată că procedura instituită de ordonanța criticată poate fi asimilată unui proces în care aceeași instanță soluționează cauza pe fond, dar și calea de atac.

Judecătoria Hunedoara — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale la care se face referire.

Instanța mai arată că procedura somației de plată este instituită în vederea recuperării cu celeritate a creanțelor care îndeplinesc cumulativ condițiile privind caracterul cert, lichid și exigibil, simplificându-se demersul jurisdicțional al creditorilor în vederea obținerii titlurilor executorii, legiuitorul având în vedere ocrotirea debitorilor față de un eventual abuz de drept al creditorilor. În cadrul acestei proceduri speciale este respectat dreptul la apărare al ambelor părți, care au posibilitatea de a se folosi de aceleași mijloace de probă, iar cererea în anulare este o cale procedurală specială, instituită doar în favoarea debitorului, în cadrul căreia acesta își poate exercita fără îngrădiri dreptul la apărare. Hotărârile pronunțate în această procedură nu au autoritate de lucru judecat asupra fondului litigiului, somația de plată se emite doar pentru creanța certă, lichidă și exigibilă, în caz contrar părțile au la îndemână calea dreptului comun. Soluționarea cererii în anulare de instanța care a soluționat cererea pentru emiterea somației de plată nu afectează imparțialitatea, întrucât cererea este soluționată de un alt complet decât cel care a emis ordonanța.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile ordonanței criticate sunt constituționale și face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și

completări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Se apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Curtea, prin numeroase decizii, s-a pronunțat în sensul constituționalității Ordonanței Guvernului nr. 5/2001. Astfel, prin Decizia nr. 139 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 19 martie 2008, Decizia nr. 72 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 23 februarie 2006, Decizia nr. 219 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 2 iunie 2005, Decizia nr. 470 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 31 ianuarie 2004, Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 19 decembrie 2002, și Decizia nr. 161 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 26 iunie 2002, Curtea a constatat că dispozițiile actului normativ criticat nu încalcă principiul egalității în drepturi și nici accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Astfel, Curtea a statuat, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și

accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, iar acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 din Constituție, prin Decizia nr. 497 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.003 din 11 noiembrie 2005, Curtea a reținut că textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. Referitor la căile de atac, s-a reținut, pe de o parte, că ordonanța constituie titlu executoriu, iar împotriva acestuia debitorul poate formula contestație la executare potrivit normelor Codului de procedură civilă, iar pe de altă parte, că ordonanța nu are autoritate de lucru judecat față de fondul raporturilor juridice dintre părți.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială Comat Mureș — S.A. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 3.559/243/2010 al Judecătoriei Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 828
din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Circe” — S.R.L. din Năvodari

în Dosarul nr. 3.983/212/2011 al Judecătorei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 736D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 1.222 din 20 septembrie 2011. În ceea ce privește susținerea instanței de judecată referitoare la faptul că dispozițiile criticate nu permit instanței să verifice legalitatea sancțiunii contravenționale, aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției suspendă executarea, astfel că instanța judecătorească are posibilitatea verificării legalității acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.983/212/2011, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Circe” — S.R.L. din Năvodari cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii. În acest sens arată că prin suspendarea activității pe o perioadă de 3 luni societatea sancționată ar deveni falimentară, având în vedere specificul activității acesteia, și, pe cale de consecință, angajații își vor pierde locul de muncă.

Judecătoria Constanța — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin raportare la prevederile constituționale invocate de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate, respectiv art. 41 din Constituție, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

Însă, distinct de acestea, apreciază că, prin raportare la prevederile art. 21 și art. 44 din Constituție, dispozițiile criticate contravin Legii fundamentale. Astfel, arată că forma actuală a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, potrivit cărora sancțiunea se aplică de drept (*ope legis*) pe o durată de 3 luni, fără a lăsa instanțelor posibilitatea să analizeze oportunitatea aplicării unei asemenea sancțiuni într-o anumită situație dedusă judecătii, precum și întinderea acesteia sub aspectul limitelor sale temporale, contravine prevederilor art. 21 din Constituție, prin aceea că afectează accesul la o instanță de judecată și dreptul la un proces echitabil, iar pe cale de consecință poate fi vătămat dreptul de proprietate al comerciantului, garantat de art. 44 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 667 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, sau Decizia nr. 124 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 5 martie 2008, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate.

Astfel, cu acele prilejuri, Curtea a observat că dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 vizează apărarea intereselor generale privind respectarea legilor fiscale, iar măsura dispusă de textul de lege criticat este justificată de imperativul protejării interesului social și a ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală.

Având în vedere finalitatea urmărită de legiuitor prin sancțiunea prevăzută de reglementarea criticată, Curtea a constatat că nu poate fi reținută existența vreunei contrarietăți între dispozițiile art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 și prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

2. Distinct de acestea, Curtea observă că celelalte probleme relevate de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate, referitoare la modul în care au fost respectate, interpretate și aplicate prevederile legale la speța dedusă judecătii, sunt de competența instanțelor de judecată.

3. Referitor la opinia instanței de judecată, care consideră că prin raportare la alte prevederi constituționale, respectiv art. 21 și art. 44, dispozițiile criticate contravin Legii fundamentale, Curtea constată, pe de o parte, că instanța nu se poate substitui autorului excepției de neconstituționalitate, iar pe de altă parte, aceasta nu reprezintă o excepție de neconstituționalitate ridicată din oficiu, astfel cum prevăd dispozițiile art. 29 alin. (2) și (4) din Legea nr. 47/1992.

Totuși, dacă susținerile instanței de judecată privind neconstituționalitatea textului criticat raportat la art. 21 și art. 44 din Constituție ar echivala cu o excepție ridicată din oficiu, acestea nu ar putea fi reținute, întrucât, potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, „*împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia*”, iar potrivit art. 32 alin. (3) din aceeași ordonanță, „*plângerea suspendă executarea*”.

Instanța de judecată are posibilitatea și, totodată, obligația ca, administrând un întreg material probatoriu, să constate în ce

măsură fapta contravenientului este sau nu săvârșită cu vinovăție (respectiv, dacă neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative sunt **fapte săvârșite cu vinovăție**) și să anuleze procesul-verbal, în măsura în care fapta nu este săvârșită cu vinovăție. Dacă textul legal presupune intenție în săvârșirea fetei, este mai mult decât justificată aplicarea sancțiunii complementare.

În altă ordine de idei, nemulțumirea instanței de judecată pleacă de la faptul că textul criticat nu lasă la aprecierea sa aplicarea sancțiunii complementare a suspendării activității operatorului economic, nemulțumire ce poate fi interpretată și ca o cerere de modificare a textului în sensul ca sancțiunea complementară să fie lăsată la aprecierea instanțelor, ceea ce ar atrage inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Circe” — S.R.L. din Năvodari în Dosarul nr. 3.983/212/2011 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 829

din 11 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 1.013/1.285/2010/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 774D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocat Mihai Ștreangă, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului ales al autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată. În susținerea excepției de neconstituționalitate expune situația pe larg a cauzei, arătând că, deși există jurisprudență în materie, în speță situația este diferită, fiind vorba de o bancă care a acordat credite societății falimentare. Ca urmare a adoptării prevederilor criticate, nemaiputându-se face executarea, nu se mai poate întoarce în bancă valoarea creditelor acordate și, în consecință, banca nu își mai poate recupera în totalitate suma acordată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, arată că, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2006, se poate înscrie în tabelul creditorilor și își poate recupera valoarea creditelor acordate cu ocazia distribuirii sumelor realizate în urma lichidării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.013/1.285/2010/a1, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Bancpost — S.A. din București cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 2.075 din 31 martie 2011, pronunțată de Tribunalul Comercial Cluj într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, respectiv o contestație la măsurile lichidatorului judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale și contravin art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție, în măsura în care vizează și ipoteza perfectării contractului de vânzare-cumpărare în condiții de ipotecă. În acest sens arată că în situația în care promitenții-cumpărători au achitat în integralitate contravaloarea imobilelor anterior deschiderii procedurii sau mai au de achitat după data deschiderii procedurii o sumă mică, în urma realizării formalităților de înstrăinare a imobilelor nu vor mai intra sume de bani în contul colector din care creditorul ipotecar al promitentului-vânzător să își poată îndestula în mod rezonabil creanța garantată. Într-o atare situație, creditorul ipotecar ar rămâne fără drept de ipotecă, ar pierde dreptul de urmărire, dreptul de preferință și nu ar primi o prealabilă despăgubire, fiind expropriat de dreptul său de ipotecă fără să existe o cauză de utilitate publică.

Totodată, consideră că legiuitorul a creat o situație favorabilă promitenților-cumpărători cu încălcarea prevederilor constituționale.

Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea observă că aceste prevederi au fost introduse prin art. I pct. 11 din Legea nr. 277/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 173/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și pentru modificarea lit. c) a art. 6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 14 iulie 2009.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 93¹: „*Obligațiile rezultând dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidator la cererea promitentului-cumpărător, dacă:*

— *prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;*

— *prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;*

— *bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale art. 16 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*” și art. 44 alin. (2) și (3) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private. De asemenea, este menționat art. 1 referitor la protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței s-a mai pronunțat în raport cu critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind Decizia nr. 549 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 29 august 2011, și Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012, respingând ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate.

Cu acele prilejuri, Curtea a observat că prin aceste dispoziții legale a fost reglementată situația unui antecontract de vânzare-cumpărare, respectiv îndeplinirea unor obligații ce au fost asumate de către debitorul al cărui patrimoniu se află în procedură de insolvență. Astfel, potrivit prevederilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006, obligațiile ce rezultă dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidator la cererea promitentului-cumpărător, dacă prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător și prețul nu este inferior valorii de piață a bunului și dacă bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.

De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție, ele reprezentând opțiunea legiuitorului care a înțeles să protejeze stabilitatea raporturilor juridice constituite înainte de deschiderea procedurii insolvenței și, implicit, drepturile promitentului-cumpărător care, în lipsa acestor prevederi, ar fi obligat să achite, pe lângă prețul imobilului, și contravaloarea ipotecii la care acesta nu s-a obligat prin încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că textul pretins a fi neconstituțional nu conține norme care să conducă la încălcarea egalității în drepturi a cetățenilor și instituirea unor privilegii și discriminări, reglementările deduse controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe

considerente arbitrare, iar critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

De asemenea, Curtea constată că Legea nr. 85/2006 prevede posibilitatea tuturor creditorilor de a se înscrie în tabelul de creanțe, iar recuperarea sumelor reprezentând creditele acordate societății falimentare se poate face cu ocazia distribuirii sumelor realizate în urma lichidării, potrivit prevederilor cuprinse în paragraful 3 — *Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării*, secțiunea a 7-a — *Falimentul*, din aceeași lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 1.013/1.285/2010/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București, aflat sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri

În baza prevederilor art. 15 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare din domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 pentru Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București, aflat sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli prevăzut la art. 1 reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Institutul Național de Cercetare-

Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București poate efectua cheltuieli în funcție de realizarea veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București, aflat sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Gelu-Ștefan Diaconu,
secretar de stat

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 2.637.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
 Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — ICECHIM București

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
 pe anul 2012**

mii lei		
INDICATORI	Nr. rd.	PROGRAM 2012
A	B	1
VENITURI TOTALE, din care:	1	19.350
VENITURI DIN EXPLOATARE, din care:	2	19.000
Venituri din activitatea de bază*)	3	16.600
Venituri din alte activități conexe activității de cercetare-dezvoltare	4	100
Alte venituri din exploatare	5	2.300
VENITURI FINANCIARE	6	350
VENITURI EXTRAORDINARE	7	
CHELTUIELI TOTALE, din care:	8	19.075
Cheltuieli de exploatare, total, din care:	9	18.745
Bunuri și servicii	10	2.850
Cheltuieli de personal, din care:	11	8.502
cheltuieli cu salariile, din care:	12	6.524
-indemnizațiile membrilor consiliului de administrație	13	119
-drepturile salariale ale directorului general	14	189
contribuții de asigurări sociale de stat	15	1.357
contribuții de asigurări de șomaj	16	33
contribuții de asigurări sociale de sănătate	17	339
contribuții de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale	18	17
contribuții pentru concedii și indemnizații	19	55
contribuții la Fondul de garantare a creanțelor salariale	20	16
contribuții la fondul de pensii facultative	21	
alte cheltuieli de personal, din care:	22	161
-tichete de masă	23	
-deplasări, detașări	24	161
Cheltuieli de exploatare privind amortizările, provizioanele și ajustările pentru depreciere	25	2.435
Cheltuieli de protocol	26	6
Cheltuieli de reclamă și publicitate	27	4
Cheltuieli cu sponsorizarea	28	
Cheltuieli prevăzute de art.21(3) litera c) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal	29	36
Alte cheltuieli	30	4.912
Cheltuieli financiare, din care:	31	330
- cheltuieli privind dobânzile	32	
- alte cheltuieli financiare	33	330
Cheltuieli extraordinare	34	
REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	35	275
IMPOZIT PE PROFIT	36	44
REZULTATUL NET	37	231
ACOPERIREA. PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI	38	
PROFITUL DE REPARTIZAT RĂMAS DUPĂ ACOPERIREA PIERDERILOR CONTABILE DIN ANII PRECEDENȚI, din care	39	231

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

INDICATORI	Nr. rd.	PROGRAM 2012
A	B	1
pentru cointeresarea personalului	40	46
pentru finanțarea dezvoltării institutului național	41	139
pentru desfășurarea activității curente, inclusiv pentru cofinanțarea proiectelor	42	46
SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	1.052
Surse proprii	44	1.052
Subvenții de la bugetul de stat pentru investiții	45	
Credite bancare pentru investiții	46	
- interne	47	
- externe	48	
Alte surse	49	
UTILIZAREA RESURSELOR PENTRU INVESTIȚII, din care:	50	1.052
Investiții, inclusiv investiții în curs la finele anului	51	1.052
Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	52	
- interne	53	
- externe	54	
DATE DE FUNDAMENTARE		
Venituri totale (rd.01)	55	19.350
Cheltuieli aferente veniturilor totale (rd.08)	56	19.075
Rezultate (+/-)(rd.55-rd.56)	57	275
Număr mediu personal , total institut, din care:	58	175
- număr mediu personal de cercetare -dezvoltare	59	129
Câștigul mediu lunar pe salariat, total institut (lei / persoană/lună)	60	2.977
Câștig mediu lunar pe personal de cercetare-dezvoltare (lei/persoană/lună)	61	3.345
Rentabilitatea (rd.57/rd.56*100)	62	1,44
Rata rentabilității financiare (rd.37*100/capital propriu)	63	0,36
Plăți restante	64	0
Creanțe de încasat	65	1.500

* Veniturile realizate din contractele de cercetare încheiate cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului /Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică, inclusiv cele din finanțarea instituțională de baza și din finanțarea instituțională complementară, după caz, sunt în suma de 4925 mii lei , încheiate până la data de 29.02.2012 iar cele realizate din contracte încheiate cu ordonatorii principali de credite care finanțează programe și proiecte din planurile sectoriale sunt în suma de 145 mii lei .

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind modificarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005 pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase**

Luând în considerare Referatul de aprobare al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului nr. 1/3367 din 9 noiembrie 2012, având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2012 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia,

în temeiul prevederilor art. 16 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 544/2012 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 251/2005 pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 298 din 11 aprilie 2005, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
Rovana Plumb

București, 3 decembrie 2012.
Nr. 3.968.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 251/2005)

DISTRIBUȚIA PERSONALULUI
în secretariatele de risc privind controlul asupra pericolelor de accident major
în care sunt implicate substanțe periculoase

Nr. crt.	Denumirea secretariatului de risc	Nr. angajați
1.	Secretariatul de risc din MMP	2
2.	Secretariatul de risc din ANPM	8
3.	Secretariatul de risc din APM Alba	2
4.	Secretariatul de risc din APM Arad	2
5.	Secretariatul de risc din APM Argeș	3
6.	Secretariatul de risc din APM Bacău	3
7.	Secretariatul de risc din APM Bihor	2
8.	Secretariatul de risc din APM Bistrița-Năsăud	2
9.	Secretariatul de risc din APM Botoșani	2
10.	Secretariatul de risc din APM Brăila	2
11.	Secretariatul de risc din APM Brașov	2
12.	Secretariatul de risc din APM București	3
13.	Secretariatul de risc din APM Buzău	2
14.	Secretariatul de risc din APM Călărași	2
15.	Secretariatul de risc din APM Caraș-Severin	2
16.	Secretariatul de risc din APM Cluj	3
17.	Secretariatul de risc din APM Constanța	3
18.	Secretariatul de risc din APM Covasna	2

Nr. crt.	Denumirea secretariatului de risc	Nr. angajați
19.	Secretariatul de risc din APM Dâmbovița	2
20.	Secretariatul de risc din APM Dolj	2
21.	Secretariatul de risc din APM Galați	3
22.	Secretariatul de risc din APM Giurgiu	2
23.	Secretariatul de risc din APM Gorj	2
24.	Secretariatul de risc din APM Harghita	2
25.	Secretariatul de risc din APM Hunedoara	2
26.	Secretariatul de risc din APM Ialomița	2
27.	Secretariatul de risc din APM Iași	2
28.	Secretariatul de risc din APM Ilfov	2
29.	Secretariatul de risc din APM Maramureș	2
30.	Secretariatul de risc din APM Mehedinți	2
31.	Secretariatul de risc din APM Mureș	2
32.	Secretariatul de risc din APM Neamț	2
33.	Secretariatul de risc din APM Olt	2
34.	Secretariatul de risc din APM Prahova	3
35.	Secretariatul de risc din APM Sălaj	2
36.	Secretariatul de risc din APM Satu Mare	2
37.	Secretariatul de risc din APM Sibiu	3
38.	Secretariatul de risc din APM Suceava	2
39.	Secretariatul de risc din APM Teleorman	2
40.	Secretariatul de risc din APM Tulcea	2
41.	Secretariatul de risc din APM Timiș	2
42.	Secretariatul de risc din APM Vâlcea	3
43.	Secretariatul de risc din APM Vrancea	2
44.	Secretariatul de risc din APM Vaslui	2

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 251/2005)

ATRIBUȚII ale secretariatelor de risc

A. Secretariatul de risc din APM:

1. răspunde de implementarea la nivel de județ a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

2. identifică/inventariază titularii activităților, respectiv amplasamentele care intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

3. asigură verificarea în teren a amplasamentelor, respectiv a titularilor de activitate, cu privire la obligațiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și în legislația subsecventă, în conformitate cu procedura de inspecție aprobată prin ordin al ministrului mediului și pădurilor;

4. colaborează și schimbă informații, în condițiile legii, cu autoritățile locale și cu organisme neguvernamentale;

5. informează operatorii asupra cerințelor referitoare la conținutul notificării activității care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

6. verifică conținutul notificării activității care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, după caz, comunică titularului activității observații;

7. ține evidența notificărilor, conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.084/2003 privind aprobarea procedurilor de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;

8. solicită titularilor de activitate și celorlalte autorități locale informații necesare desfășurării activității;

9. utilizează proceduri elaborate și transmise spre aplicare de Secretariatul de risc din MMP;

10. verifică luarea măsurilor pentru prevenirea accidentelor cu impact asupra sănătății omului și a mediului și limitarea consecințelor acestora;

11. colaborează cu personalul de specialitate din APM în scopul aplicării procedurii de reglementare pentru activitățile în care sunt prezente substanțe periculoase;

12. confirmă în scris titularilor de activitate primirea documentațiilor depuse sau transmise;

13. întocmește documentele de interdicere a utilizării sau punerii în funcțiune a oricărui amplasament, a oricărei instalații ori unități de stocare sau a oricărei părți din aceasta, dacă titularul activității nu a înaintat în termenele legale notificarea, raportul de securitate, planul de urgență internă, informațiile necesare întocmirii planului de urgență externă sau alte informații solicitate, după caz, conform dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

14. informează operatorul cu privire la cerințele legate de structura și conținutul documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore, precum și cu privire la condițiile impuse pentru verificarea acesteia;

15. verifică conținutul documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore;

16. ține evidența documentațiilor privind politica de prevenire a accidentelor majore;

17. informează în scris operatorul asupra rezultatelor verificării documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore;

18. informează operatorii asupra cerințelor referitoare la rapoartele de securitate;

19. verifică rapoartele de securitate conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 142/2004 pentru aprobarea Procedurii de evaluare a raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, după caz, întocmește formele necesare implicării experților externi în procesul de verificare a rapoartelor de securitate;

20. ține evidența rapoartelor de securitate;

21. comunică în scris titularilor de activitate rezultatul verificării raportului de securitate;

22. informează operatorii cu privire la cerințele referitoare la planurile interne și externe de urgență;

23. verifică existența planurilor interne și externe de urgență pentru obiectivele cu risc major;

24. inițiază și participă la evaluarea, inclusiv la testarea planurilor interne și externe de urgență pentru obiectivele cu risc major;

25. urmărește modul de respectare a termenelor de transmitere de către titularii de activitate a notificărilor, a politicilor de prevenire a accidentelor majore, a rapoartelor de securitate, a planurilor de urgență internă și a informațiilor necesare elaborării planurilor de urgență externă, în concordanță cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare;

26. informează titularii de activitate cu privire la obligativitatea notificării unui accident sau a unei avarii în care sunt implicate substanțe periculoase;

27. în caz de accident major:

a) informează imediat Secretariatul de risc din ANPM privind producerea unui accident;

b) verifică conținutul notificării accidentelor conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.084/2003 privind procedurile de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;

c) participă la schimbul de informații cu reprezentanții desemnați de titularul de activitate și cu celelalte autorități locale;

d) participă la cercetarea la fața locului a accidentelor și întocmește raportul final pe care îl transmite Secretariatului de risc din ANPM;

e) ține evidența notificărilor;

f) urmărește luarea tuturor măsurilor de intervenție și remediere necesare, urgente, pe termen mediu sau lung, de către titularul activității;

g) colectează și verifică, prin inspecție, informațiile necesare pentru analizarea completă a aspectelor tehnice, organizatorice și manageriale ale accidentului major;

h) stabilește împreună cu titularii activităților măsurile preventive ce se impun pentru evitarea unor viitoare accidente;

i) pune la dispoziția compartimentului pentru relații publice informații privind posibile efecte, inclusiv pentru situații cu impact transfrontalier;

j) participă la lucrările comisiei tehnice de evaluare a cauzelor și consecințelor inclusiv și, după caz, întocmește formele necesare implicării experților externi;

28. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale și face propuneri pentru activitatea de cercetare;

29. participă la elaborarea politicilor de dezvoltare și amenajare a teritoriului, a politicilor relevante locale, asigurându-se că se va păstra o distanță adecvată și se vor lua măsuri suplimentare tehnice pentru a nu mări pericolul asupra: populației, zonelor rezidențiale, clădirilor și teritoriilor cu utilitate publică, căilor importante de comunicații, zonelor de recreere etc., datorat obiectivelor care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și a legislației subsecvente;

30. participă la evaluarea grupurilor de amplasamente și a situațiilor probabile declanșării efectului Domino;

31. instituie și actualizează un registru care va cuprinde următoarele:

a) informațiile referitoare la amplasamentele care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și a legislației subsecvente;

b) evidența accidentelor;

c) analiza cauzelor producerii accidentului major, experiența acumulată și măsurile preventive necesare pentru prevenirea altor asemenea accidente;

32. pune la dispoziția compartimentului pentru relații publice informații referitoare la:

a) proiectarea unor noi amplasamente cărora le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

b) modificările aduse amplasamentelor existente, cărora le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

c) dezvoltările în jurul amplasamentelor existente, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și a legislației subsecvente;

33. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

34. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara APM;

35. transmite informațiile solicitate de secretariatele de risc din ANPM și MMP;

36. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie, îl prezintă spre avizare conducerii APM și îl transmite Secretariatului de risc din ANPM;

37. în cazul în care există posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontiere la un amplasament ce intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și a legislației subsecvente, informează Secretariatul de risc din MMP;

38. informează imediat Secretariatul de risc din ANPM privind producerea unui accident major;

39. transmite informațiile solicitate de secretariatele de risc din ANPM și MMP;

40. utilizează proceduri elaborate și transmise spre aplicare de Secretariatul de risc din MMP;

41. realizează o dată la 3 ani Chestionarul de implementare a Directivei Seveso conform deciziilor Comisiei Europene (CE) și îl predă la ANPM.

B. Secretariatul de risc din ANPM:

1. coordonează din punct de vedere tehnic, la nivel național, secretariatele de risc din APM-uri;

2. urmărește respectarea termenelor stabilite pentru implementarea la nivel național a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente;

3. înființează Comisia pentru siguranța instalațiilor și accidente;

4. asigură secretariatul tehnic al Comisiei pentru siguranța instalațiilor și accidente;

5. elaborează proceduri specifice în domeniul managementului riscului și controlului asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, împreună cu Secretariatul de risc din MMP;

6. propune programe de evaluare a riscului la nivel național, le supune dezbaterii specialiștilor din domeniu și le transmite Secretariatului de risc din MMP;

7. solicită de la secretariatele de risc datele și informațiile necesare desfășurării activității;

8. primește și actualizează datele și informațiile din sistemul secretariatelor de risc cu privire la accidentele produse pe plan național și întocmește rapoarte privind: cauzele accidentelor produse, rezultatele analizelor de specialitate ale acestora, concluziile și experiența acumulată, în vederea diseminării informațiilor la factorii interesați;

9. creează și actualizează registrul-bază de date care va cuprinde: informații referitoare la obiectivele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente, accidentele produse și cauzele acestora, măsurile stabilite și experiența acumulată, rezultatele evaluărilor și celelalte documente relevante;

10. informează imediat Secretariatul de risc din MMP privind producerea unui accident major;

11. schimbă date și informații cu organisme specializate, la nivel național și internațional;

12. inițiază și încurajează schimbul de experiență dintre specialiștii din domeniul specific de activitate, inclusiv cu structuri similare internaționale;

13. se documentează cu privire la accidentele produse pe plan internațional și întocmește informări în vederea diseminării informațiilor către factorii interesați;

14. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

15. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara ANPM;

16. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale;

17. evaluează necesitățile de instruire și pregătire a personalului din secretariatele de risc și organizează activități pentru instruirea și pregătirea acestuia;

18. realizează o dată la 3 ani Chestionarul de implementare a Directivei Seveso conform deciziilor CE și îl predă MMP.

C. Secretariatul de risc din MMP:

1. monitorizează la nivel național activitatea secretariatelor de risc din APM-uri și ANPM;

2. verifică respectarea dispozițiilor legale privind funcționarea și organizarea secretariatelor de risc din APM-uri și ANPM;

3. urmărește respectarea termenelor stabilite pentru implementarea la nivel național a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, și ale legislației subsecvente și recomandă măsuri de conformare;

4. participă la activitatea Comisiei pentru siguranța instalațiilor și accidente;

5. participă la activitatea Comisiei de înregistrare a persoanelor fizice și juridice în Registrul național al elaboratoarelor de studii pentru protecția mediului;

6. elaborează împreună cu Secretariatul de risc din ANPM proceduri specifice în domeniul managementului riscului și controlului activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase și le transmite spre aplicare secretariatelor de risc;

7. solicită datele și informațiile necesare desfășurării activității de la secretariatele de risc;

8. primește datele și informațiile din sistemul secretariatelor de risc cu privire la accidentele produse pe plan național și întocmește rapoarte privind: cauzele accidentelor produse, rezultatele analizelor de specialitate ale acestora, concluziile și experiența acumulată, în vederea diseminării către factorii interesați;

9. creează și actualizează registrul-bază de date care va cuprinde: informații referitoare la amplasamentele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările ulterioare, accidentele produse și cauzele acestora, măsurile stabilite și experiența acumulată, rezultatele evaluărilor și celelalte documente relevante;

10. inițiază și încurajează schimbul de experiență dintre specialiștii din domeniul specific de activitate, inclusiv cu structuri similare internaționale;

11. se documentează cu privire la accidentele produse pe plan internațional și întocmește informări în vederea diseminării către factorii interesați;

12. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale;

13. elaborează și propune spre aprobare ordine ale ministrului, care au fost supuse în prealabil consultării specialiștilor;

14. recomandă programe de evaluare a riscului la nivel național și, după caz, le propune spre aprobare prin ordin al ministrului mediului și pădurilor;

15. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

16. la solicitarea autorităților, inițiază expertize speciale privind pericole probabile sau efecte ale accidentelor în care sunt implicate substanțe periculoase;

17. schimbă la nivel național și internațional informații cu organisme specializate privind activitățile în care sunt implicate substanțe periculoase;

18. transmite informații cu privire la accidentele survenite pe plan internațional către autoritățile competente sau alte organisme specializate;

19. raportează Uniunii Europene datele și informațiile, conform procedurilor internaționale;

20. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara MMP;

21. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie și îl prezintă spre avizare conducerii direcției de specialitate din MMP;

22. evaluează necesitățile de instruire și pregătire a personalului din secretariatele de risc și organizează activități pentru instruirea și pregătirea acestuia.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 10 iulie 2012

În Cauza Ilie Șerban împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 17.984/04)

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă. În Cauza Ilie Șerban împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din Josep Casadevall, președinte, Alvina Gyulumyan, Egbert Myjer, Ineta Ziemele, Luis López Guerra, Nona Tsotsoria, Kristina Pardalos, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 19 iunie 2012,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 17.984/04 îndreptată împotriva României prin care un resortisant al acestui stat, Ilie Șerban (*reclamantul*), a sesizat Curtea la 1 aprilie 2004 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, Răzvan-Horațiu Radu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 21 septembrie 2009, cererea a fost comunicată Guvernului. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, s-a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

4. În urma abținerii lui Corneliu Bîrsan, judecător ales să reprezinte România (art. 28 din regulament), președintele camerei a desemnat-o pe Kristina Pardalos în calitate de judecător ad-hoc (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din regulament).

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

5. Reclamantul s-a născut în 1953 și locuiește în Petroșani.

6. La 20 decembrie 2000, reclamantul a solicitat Consiliului Baroului Hunedoara (*consiliul baroului*) înscrierea sa în barou fără examen. Acesta susținea că exercita profesia de jurist într-o întreprindere de peste 10 ani și că, în conformitate cu art. 14 alin. 2 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, avea dreptul de a fi înscris în profesie cu scutire de examen.

7. La 1 august 2001, consiliul baroului a emis un aviz negativ cu privire la admiterea cu scutire de examen a reclamantului în Baroul Hunedoara. Contestațiile formulate de reclamant în fața Comisiei permanente a Uniunii Avocaților (*Comisia permanentă*) și a Consiliului Uniunii Avocaților (*Consiliul Uniunii*) au fost respinse la date neprecizate de reclamant.

8. În ianuarie 2002, reclamantul a depus o nouă cerere de înscriere în barou cu scutire de examen. La 2 februarie 2002, a fost supus unui examen scris privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat. Consiliul baroului a emis un nou aviz negativ, pe motiv că reclamantul nu a trecut examenul scris.

9. La 22 martie 2002, bazându-se pe avizul consiliului baroului, Comisia permanentă a respins cererea reclamantului. Reclamantul nu a primit răspuns la contestația pe care a formulat-o în fața Consiliului Uniunii.

10. La 2 iulie 2002, reclamantul a contestat decizia Comisiei permanente în fața Curții de Apel Alba Iulia. Acesta a arătat că

respingerea cererii sale era arbitrară, deoarece Legea nr. 51/1995 îi acorda dreptul de a fi primit în barou cu scutire de examen, consiliul baroului având doar un rol consultativ.

11. Prin hotărârea din 28 august 2002, curtea de apel a admis acțiunea, hotărând că reclamantul îndeplinea toate condițiile impuse de lege pentru a fi admis în profesie cu scutire de examen.

12. Uniunea Avocaților a formulat recurs împotriva acestei hotărâri, invocând faptul că, în temeiul statutului profesiei de avocat, pentru a beneficia de înscrierea în barou cu scutire de examen, candidații care au cel puțin 10 ani de experiență într-o profesie juridică trebuie să treacă un examen privind organizarea și exercitarea profesiei, test pe care reclamantul nu l-a trecut.

13. Prin hotărârea sa din 3 octombrie 2003, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, considerând că admiterea în profesie reprezintă o posibilitate, nu un drept, și că decizia Comisiei permanente a fost legală, în măsura în care consiliul baroului a emis un aviz negativ. Curtea a reținut că, potrivit art. 14 alin. 2 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, persoana care a îndeplinit funcția de judecător, procuror, notar sau consilier juridic timp de cel puțin 10 ani poate deveni avocat cu scutire de examen. Cu toate acestea, decizia privind admiterea în profesie este de competența Uniunii, care o exercită prin autoritățile sale în condițiile legii. În măsura în care dispozițiile art. 14 alin. 2 din Legea nr. 51/1995 ofereau persoanei în cauză doar o posibilitate, nu și un drept de a fi admis în profesie cu scutire de examen și ținând seama de faptul că autoritățile competente au constatat că reclamantul nu a trecut examenul de admitere și au justificat legal refuzul lor de a autoriza admiterea în profesie cu scutire de examen, Curtea a concluzionat că acțiunea reclamantului este nefondată.

14. La 1 martie 2005, reclamantul a fost înscris în Baroul Hunedoara, în urma avizului favorabil al Consiliului baroului asupra unei noi cereri a acestuia de admitere în profesie. La 1 mai 2006, reclamantul a fost transferat la cerere în Baroul Dolj.

II. Dreptul și practica interne relevante

15. Dispozițiile legale și jurisprudența internă relevante sunt descrise în Hotărârea *Ștefan și Ștef împotriva României* (nr. 24.428/03 și 26.977/03/02, pct. 20—26, 27 ianuarie 2009).

16. Prin hotărârea sa din 25 februarie 2003, Curtea Supremă de Justiție a hotărât că, în cazul în care un candidat avea experiența profesională impusă de lege și nu se afla într-o situație de incompatibilitate, dreptul său de a fi admis în profesie

deriva din lege și că Uniunea nu putea să împiedice exercitarea acestui drept.

17. În hotărârile pronunțate la 22 noiembrie 1996, 6 martie 1998, 23 mai 2000, 10 decembrie 2002, 29 ianuarie 2003, 16 septembrie 2004, 27 ianuarie, 25 februarie și 23 martie 2005, Curtea Supremă de Justiție a considerat că admiterea în profesia de avocat cu scutire de examen era, pentru persoana care îndeplinea condițiile legii, un drept, nu o posibilitate lăsată la aprecierea discreționară a Uniunii.

ÎN DREPT

I. Cu privire la excepția Guvernului asupra pierderii calității de „victimă”

18. Reclamantul a susținut că hotărârea Curții Supreme din 3 octombrie 2003 de respingere a cererii sale de admitere în barou cu scutire de examen aduce atingere principiului securității juridice.

19. Guvernul invocă pierderea calității de victimă a reclamantului în sensul art. 34 din Convenție. Acesta reamintește că, pentru ca un reclamant să se poată pretinde victimă în sensul acestui articol, este necesar nu doar să aibă această calitate la momentul introducerii cererii, dar și în cursul procedurii în fața Curții. De asemenea, Guvernul invocă și cauzele *Stoicescu împotriva României* [(revizuire) nr. 31.551/96, 21 septembrie 2004] și *Negusse Mekonnen împotriva României* [(decembrie), nr. 19.011/06, 25 noiembrie 2008]. Guvernul arată că, după respingerea primei sale cereri de admitere în barou cu scutire de examen, reclamantul a obținut înscrierea în barou la 1 martie 2005.

20. Curtea reamintește că o decizie sau o măsură favorabilă reclamantului nu este suficientă în principiu pentru a-i retrage acestuia statutul de „victimă”, decât în cazul în care autoritățile naționale au recunoscut, explicit sau în esență, iar apoi au reparat încălcarea Convenției (*Amuur împotriva Franței*, 25 iunie 1996, pct. 36, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996-III).

21. În speță, chiar dacă înscrierea reclamantului în barou ar putea fi considerată o recunoaștere în esență a încălcării dreptului său de a beneficia de primirea în profesie cu scutire de examen, Curtea consideră că această măsură nu îi oferă o reparație adecvată în sensul jurisprudenței Curții. Astfel, mai mult de 5 ani, reclamantul s-a aflat în imposibilitatea de a exercita profesia de avocat fără a primi ulterior vreo reparație.

22. În consecință, Curtea respinge excepția Guvernului.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

23. Reclamantul denunță o atingere adusă principiului securității juridice. Acesta invocă art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil [...] de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]”

A. Cu privire la admisibilitate

24. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

25. Reclamantul se plânge de încălcarea dreptului său la un proces echitabil pe motiv că, în cazul său, Curtea Supremă de Justiție a pronunțat o hotărâre care încalcă jurisprudența constantă a acesteia. Acesta arată că se afla într-o situație identică celei a altor consilieri juridici cărora li s-a recunoscut dreptul de a fi înscrși în barou cu scutire de examen.

26. Prin urmare, reclamantul consideră că poziția adoptată la 3 octombrie 2003 de Curtea Supremă în cazul său aduce atingere principiului securității juridice.

27. Guvernul relevă faptul că reclamantul nu și-a întemeiat capătul de cerere, în special că nu a adus copii ale hotărârilor contrare celei pronunțate în cauza sa în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. De asemenea, Guvernul afirmă că hotărârea ce îl privește pe reclamant nu poate fi calificată drept arbitrară și, în consecință, nu poate aduce atingere dreptului reclamantului la un proces echitabil de vreme ce Curtea Supremă a analizat și a răspuns detaliat la toate argumentele reclamantului și a motivat suficient această hotărâre.

28. Guvernul adaugă că, începând din anul 2004, jurisprudența Înaltei Curții de Casație și Justiție (fosta Curte Supremă) a fost întotdeauna în favoarea primirii cu scutire de examen a foștilor consilieri juridici în profesia de avocat.

29. Curtea a constatat deja în hotărârea *Ștefan și Ștef*, citată anterior, că, într-o serie de hotărâri pronunțate între anii 1996 și 2005, Curtea Supremă de Justiție (devenită Înalta Curte de Casație și Justiție) a hotărât că dispozițiile Legii nr. 51/1995 acordă juriștilor cu vechime mai mare de 10 ani dreptul de primire în Ordinul Avocaților cu scutire de examen de admitere.

30. Curtea observă că, în mod contrar jurisprudenței sale constante care confirmă acest drept, Curtea Supremă de Justiție a adoptat o soluție opusă în cauza reclamantului. Or, trebuie să se constate că hotărârea din 3 octombrie 2003 nu poate fi calificată drept un reviriment al jurisprudenței datorat unei noi interpretări a legii. Astfel, Curtea Supremă de Justiție nu a explicat în niciun fel motivele schimbării poziției sale și a revenit ulterior la jurisprudența sa constantă. În acest context, hotărârea care îi refuză reclamantului dreptul de a beneficia de dispozițiile Legii nr. 51/1995 apare drept singulară și arbitrară (*Ștefan și Ștef*, citată anterior, pct. 35).

31. Prin urmare, a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.

III. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 14 coroborat cu art. 6 din Convenție

32. Reclamantul denunță un tratament discriminatoriu în raport cu alte persoane care se află într-o situație similară cu a sa.

33. Având în vedere concluziile incluse la pct. 31 *supra*, Curtea concluzionează că acest capăt de cerere trebuie declarat admisibil, dar că nu sunt motive să se pronunțe cu privire la fond [a se vedea, *mutatis mutandis*, printre altele, *Laino împotriva Italiei* (MC), nr. 33.158/96, pct. 25, CEDO 1999-I, *Biserica Catolică din Cannee împotriva Greciei*, 16 decembrie 1997, *Culegere* 1997-VIII, pct. 50, și *Ruianu împotriva României*, nr. 34.647/97, pct. 74, 17 iunie 2003].

IV. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

34. Potrivit art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

35. Reclamantul solicită 100 000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

36. Guvernul solicită Curții să respingă aceste pretenții, considerând că nu sunt justificate și că nu au o legătură de cauzalitate cu pretinsele încălcări ale Convenției. În orice caz, acesta consideră că o constatare a încălcării drepturilor invocate de reclamant poate constitui în sine o reparație suficientă a prejudiciilor suferite.

37. Curtea relevă că singura bază care trebuie reținută pentru acordarea unei satisfacții echitabile constă în speță în faptul că reclamantul nu a putut beneficia de garanțiile art. 6. Curtea consideră că reclamantul a suferit un prejudiciu moral ce nu poate fi contestat. Pronunțându-se în echitate, astfel cum

prevede art. 41 din Convenție, aceasta acordă reclamantului 3.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Cheltuieli de judecată

38. Reclamantul nu solicită rambursarea cheltuielilor de judecată. Prin urmare, nicio sumă nu va fi acordată cu acest titlu.

C. Dobânzi moratorii

39. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție;
3. hotărăște că nu este necesar să examineze capătul de cerere întemeiat pe art. 14 coroborat cu art. 6 din Convenție;
4. hotărăște:

a) ca statul pârât să îi plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 3.000 EUR (trei mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, care va fi convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, pentru prejudiciul moral;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 10 iulie 2012, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din regulament.

Josep Casadevall,

președinte

Santiago Quesada,

grefier

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 601918